

թէ զեղեցկագիտական հանգամանքով մը : Զոր օր. լեռներու նկարագեղ տեսարանը ոչ թէ իրենց կանոնաւոր ձեւն կը ծագի, այլ ընդհակառակն անոնց խառնիքուո՞ն և անակրնկալ հակադրութիւններէն, որոնց վրայ պէտք է աւելցնել յուսոյ և զայներու խաղերը :

Առաջին կանոնաւոր ձեւերը բիւրեղացման մէջ կ'երևան, բայց ուղիղ գծեր, եռանկիւններ ու քառանկիւններ զեղեցկելու հանգամանքը չունին և անոնց ալ զեղեցկագիտական ապաւորութիւնը շատ սահմանաւոր է : Այսափ է ահա բնութեան առաջին թագաւորութեան մեզ ընծայել կրցածը :

Բնուսական բազաւորութիւնն : — Հեկիներու անհատականութիւննը գործարանաւոր բնութեան միայն կը սկսի: Իրաւ, բիւրեղացած մարմին մը իր կանոնաւոր ձեւն չնորհիւ ունի տեսակ մը անհատական միութիւն . բայց այդ միութիւնը իրեն տուող զօրութիւնը իր արգիւնիներուն աւարտմանն ետքը անցործութեան մէջ կը մնայ: Բաց ասոի այս զօրութիւնը կը զործէ միայն համասեռ նիւթերու վրայ, զոր կը միացնէ առանց փոփոխելու: Իսկ բոյսին մէջ միութեան սկզբարունքը անտաշ զործունիւթեան մը կեղունն է: Սերման առաջին խլատաւուններէն սկսած մինչի բոյսին մաշը, այդ զործուն կեղունը միակերպ կը ձկտի բոյսին զանազան զործարանները միաւորելու կամ ազատելու, առ փոքր փոքր իրացնելու զանոնց իր յատուկ զօրութեամբը յեղափոխելով՝ այն զանազան տարերեց զորվէց կը կազմէ իր տեսանելի ձեւը: Այս իսկ է զործարանաւոր կենաց սկզբունքը :

Ուրեմն բայսի մը մէջ երեց բան կրնայ նկատուիլ, նախ իր մարմինը կամ այն զանազան նիւթերը որ իրարու կը միանան զայն կազմելու համար: Երկրորդ իր պաշտամունքը կամ իր զանազան զործարաններուն զործութիւններն՝ որոնցմէ կը հետեւ ձկտի զարգացում, և վերջապէս այն սկզբունքը որ այս պաշտամներուն իրեւ կ ապն է զործարանաւոր զօրութեանց զանազան խաղերուն օրէնքը:

Երկու առաջին հանգամանքով, այսինքն նիւթով և զօրութեամբ, բոյսը կը պատկանի

իրական աշխարհին, բայց երրորդ սկզբունքով արգէն կը զերանայ բարձրագոյն զիրքի մը, վասն զի այս կեղունական միութիւնը որ կը տիրէ միանգամայն թէ՛ նիւթին և թէ՛ զօրութեանց վրայ, չի կրնար ըլլալ ինքը ոչ զօրութիւն, ոչ նիւթ, այլ անտարակոյս անիւթ սկզբունք մըն է մտաց ըմբռնելի, վասնզի անհնար է ամէնէն պարզ գործարանաւորութիւնն անգամ կոյր զիպուածի մը վերագրել:

Թ. Թէրջնեան

Շարայրելի

—*—*—*—*

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆՈՒԹՎՈՒՄԸՆ ԴէՊ Ի ԱՆԿԻՄԻՋԱԾ

ՈՒՂԵԳՐԱԿԱՆ ՑԵՂԵԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄ

(Շաբ. տես յէջ 227)

Աշրաք, 30 ապրիլ 1897.

Զի կը հեծնամ ժամը 12ին և ճամբայ կ'ենաւմ զէպ ի կայարանը քիչ մը կանուկ կը մեկնիմ որպէս զի հանգիստ ժամանակ ունենամ ձիաւորաց հոն հանիլը տեսնելու:

Այս ուրբաթ — որ Թուրքաց համար կիւրափի է, — ընդպարձակ և ամենաշխատ զաշտագետնի մը մէջ կը խաղացուի ձիրիս կոչուած խաղն՝ Քաղաքէն զունդպացնդ կուզան բազմաթիւ ձիաւորներ հեծած իրենց փառաւոր նժոյներուն վրայ որոնց թամբուած են ամենածոփ կերպով: Խուռն կը զիմեն զէպ ի զաշտը, երկու խմբի կը բաժնուին և իսկոյն կը սկսի խաղն: Մ'էկ բանափի ձիաւոր մը ամենայն արակութեամբ կը մղէ իր ձին թշնամի բանակին գլմ, և քանի մը ցայլ հեռուէ ուժգնակի կ'արձակէ զատազանով մը՝ որով զինուած է, զանալով հարուածել մէկու մը վլուգը: Ճիերն վարժած այս զործողութեանց այս պաշտամներուն իրեւ կ ապն է զործարանաւոր զօրութեանց զանազան խաղերուն օրէնքը:

թեամբ ետ կը դառնան և կը ջանան հասնելու իրենց խմբին որ կը հալածուիք բազմաթիւ ձիաւորներէն, որոնց կը ջանան իրենց գաւազաններով թամբի վրայէն վար ձգել գրգուղը։ Ընդպարձակ դաշտագետնիս մէջ կատարուած այս կատաղի ընթացքն կը վերջանայ, եթէ հալածուուղ ձիաւորն կարենայ հասնի իւր բանակը, բայց եթէ նա իւր ձիոյն վրայ փստահացած զեն բանակն ալ անդին անցնի, հալածումն կը շարունակուի։ Նորա փոխադարձ կոռուի կը գրգոնն վիրար, և ով որ պիտի նետէ կը պոռայ Ա՛յ պապամ, իսկ հարածողն կ'ոռնայ Շինուի գաֆանը քեսէրիմ (հիմայ զովսկ կը կտրեմ), և այս առէն բան կը կատարուի Կոկրդալիր և անարտասանների հնչմամբ ձայնի, արագ շարժումներով և գաւազանի պտոյտներով, եղերերգական և վայրագ զադարումներով որոնց կ'ողերորն հասարակ ժողովուուրը։ Մէկն ասէկ կը վազէ, միւսն անկէ, ձիերն մերթ արագաթոիչ կը սաւրան, և մերթ յանկարծ իրենց յետակողմեան ոոտից վիրայ կանգնելով վայրի մը կը կենան, վերտանին ձեռք ձգելու համար իրենց այդ կատաղի ընթացքը ուրիշ ուղղութեամբ մը. տղայը բոլոր այս համազիւարանին մէջ աներկիւզ կ'երթան ու կու զան ժողվելով զետին ընկած գաւազանները, որպէս զի զաննը կարձեալ ձիաւորաց տան, որոնց մեծ ճարտարութեամբ կ'առնուն զանոնց անցնելով արագավէս անոնց բօվին՝ ծուած իրենց նժոյգներուն վրայ. Հանգիստաններու այց բոլոնն զակ ամրոխին մերթ ընդ մերթ զօրատր ոռանալ մը՝ կ'աւետէ լաւ կերպով ուղղուած հարուածի մը յաջողութիւնը, և անոր հակառակ գծախոս ձիաւորի մը անկումը։ Երեկոյեան գէմ, կը տեսնուին զաշախն վրայ բարբառոսարար սպանուած ձիերէն զան նուե բազմաթիւ կտրուած զովսներ և ճմուած մարմիններ։ Խաղն ոչ մէկ բանով ընդհատ տուիր. և այն ժամանակ միայն կը վերջանայ երր ձիերուն մնակուշտն բոլորովին կը պատառուի արարական սայրաստա առաջակներէն, և իրենց յոգնածութենէն այլ և շն կրնար կանգոն կենալ իրենց սրունից վրայ։ Տեսարանն յետարբրական է թէ

հոն եղող ձիերու ահազին բազմութեան և զեղեցիւութեան կողմանէ, և թէ այն գոյն զցոյն և շատախօս ամրոխին՝ որ ամենաշխայժ երևոյթ մը կու տայ այս խաղին։ Հանդիսատեսն միայն լրիկ մարզիկներ են, ընաւ չեն տեսնուիր հոն կանայք։ Տեսարանը վերջանալով, բովանդակ այդ ամրոխին կը շարժի և շաղփաղփելով կը վերագանայ ցաղաքը։ Իմ վրայ շատ տպաւորութիւն ըրա ձիոց զեղցիկութիւնն որոնց ընդհանրագէս բոլորն ալ չէրելզ և արարական զուգուած ձիեր են, և ամենասակաւ զնով կը ծախուին. զեղեցիկ ձիու մը միջին արժեքն կրնայ ըլլալ տասնեսութէն մինչև երեսուն տաճկական լիրայ. սովորական ձի մը կ'արմէ երերէն մինչև վեց լիրայ, էջէ մ'ալ աւելի նուազ զնով՝ որ տասնէն մինչև տասնուհինց լիրայ կ'արմէ։ Բոլորն ալ անվարժ ձիեր են. անոր համար բայլ մ'անուու չեն զիստեր. ուզած զնել տալու համար բրտնցնել պէտք է զանոնց, իրենց բերնին մէջ զրուած բարբառոսական սանձն – որ հատու կզակակալով մը միացած է – բոլորովին կը փնացնէ զանոնց։ Եւ սակայն, իրենց բնաւորութիւնն շատ լաւ է. անկեղծ, կը մտերմանան ձիաւորին հետ. բայց որ մեծն է, պողովատէ կարթեր ունին, մազցելզ կ'ենին զափկերներու վրայ և կարձեալ հիանալի երագութեամբ վար կ'իշնեն անոնց վրայէն։ Տեղույն բնակչէն տարօրինակ աւելորդապշտութեամբ ունին ձիուն վրայ, և բիծերու կամ ցիստերու մասին, զոր օրինակ, կ'ըսեն, թէ չորս ոտքը սպիտականիշ ձին գժրախտութիւն յառաջ կը բերէ, ճակատին վրայ աստղանիշ ունեցողն լաւ է։ Եթէ ձին վիրաւորուէ, կը բըլ կը լուան մէջով և յետոյ օդի կը սրսին և կը շին աղով, Եթէ ձի մը տկարութեան և կամ ուրիշ ու իցէ արգելքի մը համար այնքան երագաշարժ չէ ընթացքին մէջ, ձիրիտս խաղցընկու կը տանին, որպէս զի, կ'ըսեն, անով քի մը արթնայ. և լաւ մը կոփու կու տան իւելճ կենդանւայն՝ պահանջիլ իրմէն այն զրութիւնը՝ զոր շանի։ Ահա ձիարութեամբ այս զրութիւնն ըն ժամանակէն կը կարծեցն անոնց կեանըը, վասն զի տասւերիու կամ տասնուհինց

տարեկանէն վերջը այլ ևս բոլորովին ան-
գործածելի կը գառնան. որոնք՝ ընդ հա-
կառակին ընտիր ցեղէ ըլլալով եթէ լաւ
դարմանուէին կրնային երկար տարիներ գոր-
ծածուիլ.

Ճարար, 1 մայիս.

Այսօր վաճառանոցը կ'երթամ՝ հնայի-
նառէ մը քանի մը բաներ գնելու համար,
բայց չեմ կրնար բան մը գնել, վասն զի
նա ձանշնալով որ ես երրուպացի եմ, կ'ուզէ
իրեն ունեցած առարկաները՝ որոց զինը կը
հարցընիմ, իրը հրաշակերտներ ծախել ինձ,
այս պատճառու ալ ինձմէ անհաւատալի
զիներ կը պաշանջէ, նաև չուզեր ալ բնաւ
գեղէ ընկէ: Ունի անհապապննէ բազմաթիւ
հոսվմէական առարկաներ՝ որոնց յիրավի
շատ գեղեցիկ են, նաև չափաւոր հաւաքա-
ծոյ մը հոսվմէական և Անկիւրոյ դրամնե-
րու: Երկարատաս սակարիւթիւն մի ընկելին
յետոյ, վերջապէս կը յաջողիմ զնել պղնձէ
քանի մը արդի ափսէներ, զօրս կ'ուզէր իրեն
հնութիւն վաճառել ինձ: Ամբողջ այս տ-
առօտոս կ'անցնեմ հետարքըուիլով վաճա-
ռականութեամբ, և նախաճաշիկս ընկելին
վերջը զարձեալ կը սկսիմ իմ շրջագայու-
թիւններս զերեզմանուտանց մէջ, հանդիպե-
լով գործեալ ճարտարապետական հին կտոր-
ներու:

Կիշրակի, 2 մայիս.

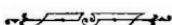
Հայ պարոն մը, հարուստ վաճառական
ցորենի, կը դրկէ ինձ իւր փառաւոր ձին,
որպէս զի կարենամ՝ ես շրջագայութիւն
մընել: Ինծի առաջնորդ կ'առնում Հաճին՝
որ կ'ուզէ պայտա մ'ընկել տալ ինձ քանդա-
քէն զուրս: Շատ երջանիկ եմ վերջապէս
ձեռք ձգելու համար երազընթաց լաւ ձի
մը, որ հազուագիւրաբան մ'է Անատոլիոյ մէջ:
Պայծառ առաօտոս մ'ոչ, ախորժով մը կը
չնչեմ զարնան քաղցրաբաւր զովութիւնը: Այս
բաւական երկարատաս ճամբարդութեանս մէջ
կը պատահէմ մի քանին նկարչական խմբերու՝
որոնք հետարքըութեամբ ինծի կը նային.
Կ'անցնիմ լայն ճամբէ մը և կ'նկէրէ ուզուուի
եղերքէն երթալով կը հասնիմ երկու բլրոց

մէջ զանուուզ նեղ ձորին մէջ: Ի՞նչ հիանալի
տեսարան: Մ'կ կողմէն Անկիւրիս, իբրև
արծուի բոյն մը հանգչած սեպացեալ և ա-
պառածուտ բլրան մը ծայրը, և դրեմէ ան-
մատշելի զարձած իւր պարսպաց կրկին շրջա-
պատովն: իսկ միւս կողմէն, ուրիշ գտնարա-
մատշելի բլրու մ'այլ՝ որուն վրայ կան զիտա-
նոցներն: իսկ միաբան երկայութեամբ յան-
կարծ կ'ենչէ կը բարձրանայ զէպ ի այն ժամա-
նակները՝ յորում ըրիստանեայ պարագինանը
ամրացած այդ պարսպաց մէջ՝ կը կոռւէին
ասիական խանճիճաղանն բազմութեան գէմ,
որոնց զանզաղաբայլ կու զային կը մօտե-
նային լայնածաւալ զաշտագետնի միջէն: Ի՞նչ
ահաւոր և սարսափելի տեսարան պէտք էր
ըլլալ՝ սրբազնան մոլենանզութենէ մը մղուած
այդ խուսն ամբոփին յարձակումն զէպ ի այդ
սեպացեալ զափիլերներու վրայ. զեռ զաշ-
տավայրին շտիրած որբան արգեօր արին
թափուած սոյն այս երկիխս վրայ ուր ես այժմ
կեցած կը զիտէ: Յաղթուներու վայրազ սո-
ւալիներն խառնուելով յաղթուսազաց ոզորմա-
զին ողբոց և վիրաւորելոց կակծեցուցիչ ա-
զաղակաց հետ կարծեն կը հասնէին զեռ իմ
ականչւ: Հաճին յանկարծ սփաթեցոյց զին
իմ երկայական մոտածութիւններէ՝ յաւցը-
նելով ինձ հեռուն երկու անձնինց որոնց կը
թաւալէին գետնին վրայ: Կարծեցի, թէ կորի
կայ, բայց Հաճին ինծի բաւու, թէ անսոնց
սովորական փեկիլիվաններ են (ըմբէշ), և
հաւանական է որ մերձակայ տան մը մէջ
հարսանեաց հանգէն կը կատարուի ինչպէս
որ իրօք ալ այնպէս էր: Առաջնորդս ինծի
կը պատմէ, թէ ինչպէս պահուած է այս
տեղ հարսանեաց հանգէսը կատարելու սո-
վորութիւնը խաղերով և զրօսանքներով, որոց
մեծապէս կը մասնակցի մողովուրզն: Փե-
սայի ունենորութեան համեմատ, այս հան-
զէմներն կը տեսն աւելի կամ նուազ ժա-
մանակի: տունն բաց կը մնայ հանդիսից ամ-
բողջ տեսնութեան ժամանակ. սովորութիւն
է հանդիսականաց առջն հանել խորոված
զառն և ուրիշ տեսակ զովացուցիչ ուտելիքներ:
Այսպէս, զանզաղաբայլ անցնելով ամբոփի
մը միջէն՝ որ ամենայն եռանզուն աշխուուին
կը հետեւք ըմբչամարտութեան խաղերուն՝

իսկոյն կը ժամանեմ փեսային տունը : Ընդ-
արձակ գալիքն մէջ զետեղուած են խե-
ցեղէն ամաններ՝ լեցուն օշարակներով, սե-
ղաններ՝ որոց վրայ զիգուած են խորոշած
գառան ամբողջ քառորդ մասն և ուրիշ ամեն
տեսակ տաճկական համագամբ . թէ մ'անդին
կայ մանդալ (կրակարան) մը՝ որու վրայ կը
տաքցնեն խաչուէի համար զործածուելիք
Հուրը :

Թրգմ. Հ. Ե. ԱԲՐԱՀՈՄԵԱՆ

Շարայարելի

ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ ՔՈՒԽ ԿՐԻԿՈՏԻՑՄԵ

(տար. տես էջ 324)

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ ԹԵՇԱՅՐ ԳԵՐՊԵՐԱՆ :

ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ ԳԻՈՅ բուն իսկ էու-
թիւնը կ'ուզենք ճանչնալ . բայց արդիօք պի-
տի յաջողինը, և այս՝ ինչ կերպով, իւրա-
ցանչիւր որ գիտէ թէ ներկայ վիճակին մէջ
մարդու չի կրնար ճանչնալ ուղղակի որ և
է իրի բնութիւնը և գոյացութիւնը : Վասն
զի մարդկային միտքն ոչինչ նուազ բան
աչին՝ կարող չէ մտաւոր տեսութեամբ ըմ-
բռնել դոյզն կարծուած իսկ իրաց ամբող-
ջական էութիւնը՝ որ տեսակաբար որոշուած
ըլլայ: Արդ ուրեմն ինչ որ ուղղակի չինց
կրնար ճանչնալ, անուղղակի կ'ըմբռնենց
զայն :

Այս կրկին սկզբունքը կը հաստատեն և
կը հաւասառեն նախ՝ իւրաքանչիւր մարդոյ
փորձն և երկրորդ՝ ամենայն իմաստոց վար-
դապեսութիւնն : Ես այս կրկին սկզբանց վր-
այ հիմնեալ կը հաստատենք նախ՝ որ կարէ

է համեմատութիւն մ'ըլլայ ի մէջ այն ազ-
գակաց որոնք իր մը յառաջ կը բերեն՝ և
այդ յառաջ եկած իրին . դարձեալ՝ թէ իրի
մը յատկութիւնը են ցողունց նոյն իրին
ուսկից կը ծագին, և մարդու իրաց էութիւնը
ցննելու համար նախ կը բննէ անոնց յատ-
կութիւնները և զործողութիւնները, և մեր
միտքն այս եղանակաւ կը հասնի ի ծանօ-
թութիւնն նոյն իրաց էութեան . զոր օրինակ
ծափի մը տեսակը կը ճանչնանք իրեն պառուց-
ներէն, և զետոյ վրայ գաղափար մը կը
կազմենք անոր աղբերաց ձեռքով: Բովան-
դակ իմաստափական զիտութիւնն այս
սկզբան վրայ հիմնեալ է, զոր սմաննց ի նոր
իմաստակաց կ'ուզենք քանդել երկու երեք
խօսք յօս արձակելով՝ առանց իրենց հակա-
ռակորդաց փաստերը ի մէջ բերելու և հերքե-
լու, և կը կարծեն թէ յաղմութիւնը ձեռք
բերին . ինչպէս ազգային տարվինականութեան
ջերմ պաշտպաններէն միոյն զրուածոց մէջ
կը տեսնուի: Ես այս է տգէտ ուամկին աշքին
փոշի նետել՝ որպէս զի ճշմարտութեան լրյուը
չկարենայ նշմարել . սակայն յուսարով՝ որ
այդ կարենոր կէտին վրայ յարմար առթիւ
զրադինք՝ կը զանանք միր նիւթին:

Մագնիսական բնոյ էութիւնը ըմբռնելու
համար երկու հետևեալին կարենու են . Ա. Ի՞նչ
պայմաններով և ինչպիսի ազդեցուրեանց
ներքյոց առաջ կու գայ մագնիսական քունն .
— Բ. Ինչպիսի երկույթենք առաջ կը բերէ:
Այս երկու կարենոր կէտերուն առաջինը կը
պարզենք՝ բացարելով թէ ինչպէս մագնի-
սական քունն առաջ կու գայ:

Ա

Մագնիսական բունն շատ բարի մարդ-
կանց կասկածիլի եղաւ՝ բուն իսկ զայն ա-
ռաջ բերելու համար գործազրուած միջոց-
ներուն պատճառաւ . և մագնիսութեան հա-
կառակորդը այս զործազրուած միջոցաց ան-
տեղաթիւնն փաստ մը կը հանեն հակառակ
մագնիսական քնոյ: Մենք այս փաստը ընդ-
լայնելով մէջ պիտի բերենք . սակայն որպէս
զի այդ լաւ կերպով պարզուի՝ հարկ է ա-
ռանձին մոռազրութեամբ նախ պարզենք հոս